

prima instanță: Judecătoria Rezina
judecător: O. Gangal
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: L. Bulgac, D. Manole, A. Danilov

dosarul nr. 2ra-1553/17

ÎNCHEIERE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva lui Curecheru Veaceslav cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Curecheru Veaceslav, casată hotărârea Judecătoria Rezina din 21 noiembrie 2016, și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

constată:

La 22 septembrie 2016, Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni (CIA „Asito” SA) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Curecheru Veaceslav cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 20 noiembrie 2014 între CIA „Asito” SA și Curecheru Veaceslav a fost încheiat contractul de asigurare RCA, fiind eliberată ultimului polița de asigurare 001205591. La 01 decembrie 2014, pe traseul R13, s-a produs accidentul rutier cu implicarea automobilelor de model „Nissan Premiera”, cu n/î P940B0, condus de Veaceslav Curecheru și automobilul de model „Rover 620 GSDI”, cu n/î RZAF 502 condus de Druguș Maxim. Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 10 decembrie

2014 nr. MAI 02667276, vinovat în producerea accidentului rutier din 01 decembrie 2014 a fost recunoscut Curecheru Veaceslav.

Menționează CIA „Asito” SA că, în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, reclamantul a achitat pãgubitelui Druguș Maxim despãgubirea de asigurare pentru daunele cauzate în sumã de 12 000 lei, în baza dosarului de daune nr. 142998R1 din 12 decembrie 2014, fapt confirmat prin ordinul de platã nr. 7200 din 26 iunie 2015.

Precizează reclamantul că, la momentul producerii accidentului, automobilul de model „Nissan Primera”, cu n/î P940BO, condus de Veaceslav Curecheru, dispunea de certificat de revizie tehnicã emis de organele din Transnistria.

La fel, indicã că la 04 decembrie 2015, pãrãtul a recepționat reclamația cu solicitarea de achitare a datoriei în sumã de 12 000 lei, în termen de 7 zile de la data recepționãrii reclamației, însã pãrãtul nu a dat nici un rãspuns, iar datoria nu a fost stinsã.

Cere reclamantul încasarea de la Curecheru Veaceslav în beneficiul sãu a datoriei în mãrime de 12 000 lei și suma de 2 175,78 lei ceea ce constituie dobãnda de întãrziere pentru perioada 12 decembrie 2015 – 08 septembrie 2016, precum și cheltuielile de judecatã suportate în legãturã cu intentarea procesului dat.

Prin hotãrãrea Judecãtoriei Rezina din 21 noiembrie 2016, acțiunea a fost admisã, s-a încasat de la Curecheru Veaceslav în beneficiul CIA „Asito” SA, în ordine de regres suma de 12 000 lei, dobãnda de întãrziere în sumã de 2 175,78 lei, cheltuieli de judecatã cu titlu de taxã de stat în sumã de 425,28 lei și 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridicã, în total 15 601,06 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, a fost admis apelul declarat de cãtre Curecheru Veaceslav, casatã hotãrãrea Judecãtoriei Rezina din 21 noiembrie 2016, și emisã o nouã hotãrãre prin care acțiunea a fost respinsã ca neîntemeiatã.

La 19 iunie 2017 CIA „Asito” SA, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, menținerea hotãrãrii Judecãtoriei Rezina din 21 noiembrie 2016 și încasarea cheltuielilor de judecatã.

În susținerea recursului, CIA „Asito” SA, a invocat cã instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nu au aplicat legea care trebuia sã fie aplicatã și a administrat probe noi fãrã a motiva necesitatea administrãrii acestora, pronunțãnd o hotãrãre ilegalã și neîntemeiatã.

Indicã recurentul cã instanța de apel, nu a examinat complet, obiectiv și sub toate aspectele litigiul în cauzã.

La 01 septembrie 2017 CIA „Asito” SA, a declarat cerere de recurs suplimentar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30

martie 2017, menținerea hotărârii Judecătorei Rezina din 21 noiembrie 2016 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea acesteia CIA „Asito” SA a invocat că nu este de acord cu decizia contestată, o consideră neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată.

Or, instanța de apel nu au ținut cont că la data producerii accidentului rutier, Curecheru Veaceslav nu dispunea de dovada testării tehnice a autovehiculului, emisă de către o autoritate autorizată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, a fost expediată în adresa participanților la proces, la 07 aprilie 2017, potrivit scrisorii de însoțire nr. de ieșire 4294-4 (f.d.100), însă dovada că aceasta a fost recepționată și la ce dată lipsește.

În circumstanțele relevate, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, la 19 iunie 2017, în termen.

La 18 iulie 2017, în adresa intimatului Curecheru Veaceslav a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Curecheru Veaceslav nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu au depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de CIA „Asito” SA în cererea de recurs și în baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de CIA „Asito” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de CIA „Asito” SA, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat